

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 9Nt/9/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414010074
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5414010074.3

Uznesenie

Okresný súd Dolný Kubín v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Kňazúrovej a prísediacich G. a B. o návrhu odsúdeného D. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 9T/50/2011 na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.08.2014 jednomyseľne, takto

rozhodol:

Súd podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného D., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom H., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Dolný Kubín, vedeného pod sp. zn. 9T/50/2011 zo dňa 28.07.2011 pre pokračovací obzvlášť závažný zločin „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. a) Trestného zákona a § 122 ods. 10 Trestného zákona a iné, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/89/2011 zo dňa 25.10.2011, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/50/2011 zo dňa 28.07.2011 právoplatného dňa 25.10.2011 bol odsúdený D., nar. XX.XX.XXXX uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. a) a § 122 ods. 10 Trestného zákona a iné a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov nepodmienečne so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn.1To/89/2011 zo dňa 25.10.2011 bolo odvolanie obžalovaného zamietnuté.

Dňa 15.05.2014 bol súdu doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci. Odsúdený vo svojom návrhu uviedol, že Ústavný súd Slovenskej republiky 28.11.2012 nálezom sp. zn. PL. ÚS 106/2011-85 rozhodol, že v § 41 ods. 2 Zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších zmien a doplnkov za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“, nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky bol zverejnený v Zbierke zákonov č. 428/2012 zo dňa 21.12.2012. Dňom vyhlásenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedené ustanovenie stráca účinnosť (čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky). Odsúdený poukázal, že je zrejmé, že v jeho trestnej veci súd pri ukladaní trestu použil asperačnú zásadu uvedenú v § 41 ods. 1 Trestného zákona, aj s jej nesúladnou časťou s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čo malo za následok uloženie neprímerane vysokého trestu. Trest, ktorý mu bol uložený za použitia zásad nemajúcich oporu v Ústave SR je možné označiť za neprímeraný a ukladaný v zrejmom nepomere k závažnosti činu a k pomerom páchatel'a a tiež za taký, ktorý je v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na svojom návrhu a uviedol, že návrh podal vzhľadom na to, že v čase, keď rozhodoval prvostupňový súd, platila asperačná zásada, uložený trest považuje za neprímerane prísny. Má vedomosť o tom, ako v jeho veci rozhodoval Ústavný súd Slovenskej republiky,

napriek tomu má za to, že si zaslúži novú šancu v živote a jeho nápravu možno dosiahnuť trestom kratšieho trvania.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov, obnova konania, v ktorej sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Pl. ÚS 106/2011 z 28. 11. 2012 publikovaný v Zbierke zákonov č. 428/2012 Z. z. vyplýva, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“, nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Súd po dôkladnom preskúmaní predmetného návrhu, spisového materiálu, vykonaných listinných dôkazov, vypočítaním odsúdeného na verejnom zasadnutí má za to, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania nie je dôvodný.

S poukazom na skutočnosť, že v zmysle vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu bola zrušená veta za bodkočiarkou v ustanovení § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorou sa prikazovalo súdu pri ukladaní trestu podľa asperačnej zásady tento uložiť nad jednu polovicu trestnej sadzby odňatia slobody určenej podľa prvej vety § 41 ods. 2 Trestného zákona a ide o situáciu, ktorá je predpokladaná aj v ustanovení § 41b ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov. Z daného teda vyplýva, že strata účinnosti vyššie citovaného ustanovenia sa považuje za skutočnosť súdu skôr neznámu v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Súd skúmal, či nové skutočnosti a dôkazy, ktoré boli predložené odsúdeným sú takého charakteru, že by odôvodnili zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti súdom vydaného rozhodnutia, pričom súd zistil, že odsúdený bol uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. a) a § 122 ods. 10 Trestného zákona a iné a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov nepodmienečne so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/89/2011 zo dňa 25.10.2011 bolo odvolanie obžalovaného zamietnuté.

Základná trestná sadzba u obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 3 Trestného zákona je 10 až 15 rokov. Pri zvýšenej - asperačnej zásade v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona - ktoré ustanovenie sa v modifikovanej podobe používa aj po náleze Ústavného súdu SR a bolo by použité aj v tejto trestnej veci, je potom základná hranica takto zvýšenej trestnej sadzby v rozpätí 10 až 17 rokov, 9 mesiacov, 10 dní.

Pôvodne uložený trest v trvaní 14 rokov nepodmienečne so zaradením odsúdeného do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia je podľa názoru súdu primeraný, zákonný, ktorý nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu ani k pomerom páchatel'a, pretože páchanie trestnej činnosti odsúdeným trvalo dlhodobo, v rozpätí rokov 2007-2010, pričom išlo o obdobie takmer 34 mesiacov a z časového hľadiska malo stúpajúcu frekvenciu a od ďalšieho pokračovania v páchaní tejto trestnej činnosti odsúdený upustil nedobrovoľne, pretože bol zadržaný. V jeho konaní nemožno vidieť len jednorazový exces v správaní, prípadný skrat, ale dlhodobú protiprávnu činnosť, ktorá bola pripravovaná, vopred premyslená a páchaná za použitia zbrane, verejne a spôsobením značnej škody.

Z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 209/2014 zo dňa 25.03.2014 vyplynulo, že ústavný súd odmietol sťažnosť odsúdeného vo veci namietaného porušenia jeho základného práva

na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prezumpciu neviny zaručeného čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 9Nt/4/2013 z 01.08.2013 a uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 3 Tos/96/2013 z 26.09.2013. Ústavný súd o.i. uviedol, že hoci je splnená podmienka existencie novej skutočnosti súdu pred tým neznámej (strata účinnosti časti právneho predpisu na základe nálezu ústavného súdu), s ohľadom na ďalšie okolnosti prípadu, t.j. závažnosť činov spáchaných sťažovateľom, nie je v jeho prípade naplnená druhá podmienka povolenia obnovy konania a síce, že obnovené konanie by pre neho prinieslo priaznivejšie rozhodnutie o treste. Ústavne akceptovateľný je aj názor krajského súdu, že samotný nálež ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012 nie je samostatným dôvodom obnovy konania nezávislým od dôvodov uvedených v § 394 Tr. poriadku a vydanie označeného nálezu ústavným súdom podľa § 41b ods. 1 Zákona o ústavnom súde ešte samo o sebe neznamena, že v každej veci je súd povinný rozhodnúť o povolení obnovy konania. Ústavný súd je totiž toho názoru, že povoľovaním obnovy konania „ex off“ by došlo k nadbytočnému, formálnemu a neúčelnému prehodnocovaniu právoplatných rozhodnutí v trestných veciach, ktoré by boli na základe návrhov odsúdených bez ďalšieho preskúmania napriek tomu, že už v konaní o obnove konania je zo všetkých okolností zrejmé, že obnovenie konania nemôže pre odsúdeného prívodiť iný, resp. priaznivejší výsledok (podobne aj I.ÚS 673/2013, III.ÚS 18/2014).

V súhrne vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vyšla najavo nová skutočnosť citovaná v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 106/2011 publikovaná v Zbierke zákonov č. 428/2012 z 21.12.2012, súdu skôr neznáma, avšak s poukazom na vyššie zistené okolnosti nejde o takú novú skutočnosť, ktorá by viedla k zmene výroku o treste pôvodne uloženú, nakoľko trest, ktorý bol uložený v trvaní 14 rokov nepodmienečne so zaradením do Ústavy na výkon trestu so stredným stupňom stráženia súd považuje za zákonný, primeraný (neprevyšujúci zákonom stanovenú trestnú sadzbu), rešpektujúci základné zásady ukladania trestov, plniaci všetky predpoklady na dosiahnutie účelu trestu za rešpektovania zásad individuálnej aj generálnej prevencie. Na margo uvedeného súd poukazuje na skutočnosť, že vyslovenie nesúladu Ústavným súdom Slovenskej republiky v ustanovení § 41 ods. 2 Zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších zmien a doplnkov za bodkočiarkou s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky samo o sebe neznamena, že dôjde aj k zníženiu trestov, ktoré boli odsúdeným v pôvodnom konaní právoplatne uložené. Vo veciach, v ktorých bol podaný návrh na obnovu konania opierajúci sa o citovaný nálež Ústavného súdu SR, súd skúma splnenie zákonných podmienok obnovy konania uvedených v § 394 ods. 1 Trestného poriadku, t.j. či vzhľadom na nálež ústavného súdu (ktorý je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou) by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Len v prípade splnenia uvedených zákonných podmienok súd povolí obnovu konania. V prejednávanom prípade však k naplneniu zákonných podmienok nedošlo, preto súd návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do troch dní od jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.
Sťažnosť má odkladný účinok.